

Visitasedredrag Norheim menighet

24.-29. januar 2023

Kjære Norheim menighet!

Etter disse dagene her hos dere kjenner jeg på en stor takknemlighet. Jeg er glad, og jeg er mett! Det har vært sang, smil og varme håndtrykk, god mat, gode blikk og fine samtaler. Og enda mer sang!

«Norheim menighet – et godt sted å være» er menighetens visjon. Jeg kan skrive under på at det stemmer. Det er så inspirerende å være et sted der visjon og virkelighet lever så tett på hverandre.

Et visitasedredrag er en fortelling om det jeg som biskop har sett i løpet av visitasen. Selve ordet «biskop» kommer av det greske ordet *episkopos*, som betyr å «se på noe, ha tilsyn med det». Biskopen på visitas har som oppgave å SE menigheten, å bli **kjent** med menigheten, arbeidet som skjer og menneskene som er her. Men omtrent like viktig som å se, har det vært å HØRE! Temaet «sang» har gått som et fengende refreng gjennom visitas-dagene.

Jeg tenker at Norheim menighet er som et stort og raust kor, med plass til alle slags stemmer, i alle aldre, profesjonelle og amatører. Dere gir plass til hverandre. Og heier på hverandre!

Musikken skaper dere sammen, både i toner, ord og handlinger. «Melodiene» jeg har hørt denne uka har vært i mange sjangre og stilarter. Klagesanger har det vært lite av! Det har kjærlighetssanger til livet og fellesskapet, lovsanger til Gud, jeg har hørt mange harmoniske viser om vennskap, og som en bærende klangbunn: en salme om trofasthet, raushet og inkludering.

Det er sunt å synge sammen! Å oppleve i praksis at vi får til så mye mer sammen enn det jeg kan prestere alene. Å bli kjent med Gud og kristen tro gjennom enkle sanger som barn, vet vi kan være med å bære en tro gjennom hele livet.

Og vi trenger dyktige solister, slik blant annet «Nytt Liv» hadde da jeg var så heldig å få høre dem onsdag kveld. Men det er koristene som får solistene til å skinne.

«Jeg føler jeg har hele menigheten i ryggen når jeg er på jobb», sa en ansatt. Det er fantastisk å høre. Slik skal det være! Jeg skjønner godt at dere er stolte av det dere får til sammen.

Barne- og ungdomsarbeid

Hva vil det si at en menighet er trofast? Det kan blant annet vises i en trosopplæring som favner alle, med opptil flere tilbud for hvert trinn fra 0-18. Samtidig har dere flere langsgående, kontinuerlige tilbud. Det er imponerende! Og jeg elsker at dere har kalt opplegget for «Trofast». Gud er trofast, og foreldre kan også stole på at det er en plass i kirken for barna deres. Ei jente som deltok på Kode B på mandag sa: «Jeg kjenner denne kirken ut og inn, jeg!» Og det er ikke verst, for akkurat som i Fars hus, så er det også her ganske så mange rom!

Forskere sier at noe av det viktigste for unge i dag - innimellom skolepress, sosiale medier-stress og indre strev - er det å kjenne tilhørighet til noe. Å kjenne seg som en del av et fellesskap, finne sin plass i koret og synge med den stemmen man har. Derfor blir jeg så glad av å oppleve det store arbeidet dere legger ned i trosopplæringen. Det er noe av det viktigste vi gjør som menighet.

Gudstjenester

Det er mange som er med på å legge til rette for gode og varierte gudstjenester i Norheim. Et stort lag av frivillige, stødig ledelse og en musikkstil som appellerer til mange, er viktige nøkler i arbeidet.

Å ha dåp i aller fleste av gudstjenestene er med å vise fram menighetens rause og inkluderende ansikt, når stadig nye og store dåpsfølger finner sin plass i kirkebenkene.

Så fint å høre om hvordan ungdomsgudstjenesten Together har nettopp ungdommer som pådrivere. Jeg er sammen med dere i bønner om at både gudstjenestene og ungdomsarbeidet skal fortsette å være et godt sted å høre til for mange av Norheims unge.

Rekruttering

Det har vært spennende å høre om hvordan menigheten jobber strategisk med rekruttering til kirkelige stillinger. Det er mange unge som bidrar med oppgaver etter lyst og evne, og jeg er overbevist om at det legger et grunnlag for at mange kirkemusikere, kirkegårdsarbeidere, diakoner, kateketer og prester kan komme herfra i tiden som kommer.

Musikk og kultur

Kunst og kultur er en viktig del av menigheten. Mange konserter, både digitalt under koronaen og med oppmøte her i kirken er med å berike menighetslivet og senke terskelen for enda flere til å få gode opplevelser her.

Musikken er en livsnerve i kirken, og stor bredde og variasjon gjør at mange kjenner seg hjemme her. Dere er heldige og har mange gode musikk-krefter! «Syng syng syng og vær glad», sang vi på dagavdelingen på sykehjemmet. Jeg tror en syngende menighet er en glad menighet, det har jeg i hvert fall opplevd her.

Inkludering

Inkluderingsarbeidet i Norheim menighet er ikke en spesial-avdeling med tette skott til resten av menigheten, selv om speidergruppa jeg fikk besøke kalles Spesialistene. Det er heller en tankegang og holdning som omfavner hele menigheten. Ildsjeler har stått på og brent for inkluderingsarbeidet i mange år, en varm takk til dere! Hele menigheten blir rikere og får viktige lærdommer når inkluderingsarbeidet står sterkt.

Bedriftsbesøk og nærmiljø

Tirsdag besøkte vi Oasen storsenter, som viste seg å være nærmest en diakonal institusjon i lokalmiljøet. Det var tankevekkende å høre hvor likt vi tenker om inkludering, å ta vare på folk, lage møteplasser og et godt miljø. Oasen skal så klart selge varer og tallene skal gå i pluss. Nettopp derfor er det interessant å legge merke til hvor mye de satser på sosiale fellesskap. De hadde ikke gjort det hvis ikke det virket på besøkstallene.

Menigheten strekker seg langt utover åser, marker og fjorder. Det har vært kjekt å bli bedre kjent med geografien her! Kjøre gjennom Skre og Kolnes, Tuastad, Fosen og Vormedal. Det blir spennende å følge arbeidet på Tuastad bedehus, som kanskje nå står foran en ny vår? Og fint å høre hvordan de også tenker bredde og inkludering for å skape et godt sted å være.

Organisasjoner og samarbeidspartnere

Menigheten har mange, gode samarbeidspartnere og en stor bredde i organisasjonstilknytningen. Det er hele fire misjonsforeninger her i Norheim! Misjonsrådgiveren i bispedømmet syntes

forhåndsmeldingen var direkte oppløftende å lese. Det er jeg enig i. Det er et godt spor å koble flere menigheter til Estland og misjonsprosjekt der. Jeg har tro på synergieffekten som kan oppstå, og også at dialogen blir en berikelse for både land og folk når den har gode muligheter til å gå begge veier.

Et godt rykte kan bane veien for samarbeidspartnere og venner vi ennå ikke kjenner. Hvordan kan menighetens inkluderende væremåte favne også «dem som ennå selv ei leter»? Oasens senterledelse ga fine signaler om ønske om fortsatt samarbeid. Hvilke andre bedrifter og organisasjoner finnes i menigheten, som kunne hatt lyst og utbytte av å leke med oss? Er det mulig å tenke misjon og dialogarbeid også i nærmiljøet? Hvilke livssyn og religioner finnes her? Er det noen som hadde satt pris på en invitasjon til godt samvær, dialog og samtale i kirken?

Kirke-skole

Samtalen med skolelederne på onsdag var oppløftende. Vi hørte en gjennomtenkt måte å være skoleledelse på, en god forståelse av det livssynsåpne samfunn, og en bevissthet om at kirken kan være en god og nyttig samarbeidspartner. Sangsamling på Norheim skole var en stor opplevelse, med både latter da et innslag foreslo at «biskop» kanskje var en slags betennelse eller infeksjon, og blanke øyne da elevene under dyktig musikalsk ledelse sang ut om vennskap og samhold.

Kommunen

Karmøy har en engasjert og støttende kommuneledelse som er positive til kirken. Ordføreren presiserte på kontaktmøtet vi hadde torsdag at kommunen ønsker å bidra til ØKT aktivitet og attraktivitet for kirken i Karmøy. Takk for det gode samarbeidsklimaet ordfører og kommune bidrar til! Sammen leter vi etter muligheter til å samarbeide enda bedre, og på møtet fortalte prostidiakonen og helsesykepleiere om et fantastisk samarbeid om sorgstøtte for barn og unge. Arbeidet er ennå i startgropen, men signalene viser at dette er svært positivt. Det betyr mye for kirken at kommunen tydelig viser stolthet over arbeidet som gjøres. Som ordføreren sa: Det høye medlemstallet kommer slett ikke av tilfeldigheter, men nettopp av at kirken er viktig for folk.

Frivillighet og menighetsutvikling

Menigheten feirer førti år i år. Ofte kan 40-åringer oppleve en liten krise der man blir usikker på hvem man er, hva man skal og hvor man skal gå. Jeg har ikke registrert noen midtlivskrise her ennå! Dere fremstår trygge og tydelige, med stø kurs videre på veien som en folkelig menighet med et godt omdømme.

På mange måter Norheim menighet et mønsterbruk der by og land går hand i hand, med det beste av begge kulturer. På menighetsrådsmøtet ble vi minnet om at kirken blomstrer gjennom hele uka, ikke bare på søndager. Vi blir ofte opptatt av tall som går nedover, men vi må også se på alle tall som går oppover! Og vite om alle tall vi ikke kan måle, som antall klemmer, håndtrykk, glade utrop rundt bordtennisbordet, antall hopp og sprett på TTK, antall «kjerkeskjever» som blir satt til livs av sultne konfirmanter.

Og tross alderen er det et imponerende aktivitetsnivå her. Det er faktisk godt å høre at dere også avslutter arbeid, ikke fordi det er så kjekt i seg selv, men fordi det viser klokskap og omstillingsevne. I en såpass stor menighet er livet nødt til å gå i faser med både vekst og visning. Å avslutte noen aktiviteter gjør at nye kan oppstå og blomstre.

Norheim menighet har gode «relasjonelle ferdigheter» - det er den viktigste egenskapen man må ha for å få frivilligheten til å blomstre.

Jeg fikk en god drøs med både Kjerringer og Mannfolk på onsdag, og et innblikk i hva som har vært med å bære denne menigheten gjennom 40 år. En stor takk til dere som trofast har bidratt med praktisk arbeid, forbønn og innsamling helt fra menigheten var ny.

Det er en glede å høre at det er så mange som ønsker å være med å bidra i menigheten. Enda så trengs det flere! Trofaste frivillige er gull for menigheten. Samtidig skaper stadig tilsig av ny arbeidskraft en sunn og livskraftig menighet. Og hvem vet, plutselig er det noen frivillige som kjenner at det er de som skal starte opp igjen søndagsskolen.

Den nye frivilligheten kan være annerledes enn de eldre heltenes ukentlige innsats for fellesskapet. Generasjonsskiftet som kommer kan kreve mer administrasjon, men også mer av inkludering, trofasthet og raushet. Jeg tror en av nøklene for å lykkes med fortsatt vekst i frivilligheten er at dere fortsetter med det dere allerede lykkes med – å skape et godt sted å være for så mange.

Det er en utfordring for hele kirken, ikke bare Norheim menighet, at frivillige framover må ta et enda større ansvar for både drift og aktiviteter. Stillinger finansiert av innsamlede midler vil bli avgjørende for å kunne ha en folkekirke også i framtiden, i en menighet med stadig befolkningsøkning. Ta vare på ressursene dere har, jobb for å utvikle frivilligheten, men tenk også gjerne gjennom mulighetene for å få større stillingsstørrelser for eksempel innen diakonien.

Mye ligger allerede til rette for videre vekst. Dere er et godt lag, et samstemt kor med stor bredde som har alle muligheter til å motivere hverandre til fortsatt å gjøre menigheten til å et godt sted å være. Slik kan flere oppleve at deres stemme trengs for at koret skal bli fulltallig og fullstendig.

Start gjerne en samtale, for eksempel i menighetsrådet, om hvordan menighetens allerede gode kommunikasjonsarbeid kan nå ut til de som ikke ennå er en aktiv del av menigheten. Det finnes mange fremtidige frivillige på Fastlands-Karmøy, blant enslige som ønsker et sted å høre til, og blant folk i alle aldre som søker mening og fellesskap. Samfunnet vårt skaper mange solister, i Norheim vet vi at de vil finne et kor de kan bli bedre sammen med.

Guds menighet er jorden største under, og jeg er glad for å høre at sangen om Norheim på ingen måter stilner, men kanskje heller øke i styrke. Takk for at vi har fått vært sammen med dere denne uka!

Gud velsigne Norheim menighet.